

ENTERED AT THE POST OFFICE AT CHICAGO ILL. AS SECOND CLASS MATTER

Ročník VI.

CHICAGO, ILL., DNE 15. DUBNA, 1884.

Číslo 4.

Vzpomínky na cvičební večery.

Na ukázkou otištěno z „Památníku Sokola Pražského.“

Hlavní podnět k tomu, že jsem se stal Sokolem tělem a duší, zavdalo veřejné cvičení Sok. Pražského na Rohansk. ostrově. Spatřiv onen čilý jarý duch, zahořel jsem tonhou, státi se ho účastným, a tak na sklonku roku 1868 přistoupil jsem k jednotě Pražské.

S pocitem stísněnosti vstoupil jsem do skvostných místností. Byv přidělen náčelníkem k družstvu nejslabšímu, brzy jsem zdomácněl. Vládla zde příměst a nižádná škrobenost, všichni byli jsme sobě rovni a důvěrné „ty“ pojilo nás bratrskou páskou. Byla sice také mezi námi jakási aristokracie—však ta se zakládala ve skutečné a zasloužilé přednosti. Byli to cvičenci pokročilejší, již na nás „sýkorky“ jaksi přes rameno hleděli, však neměli jsme jim to za zlé, ano mohu říci, hleděli jsme k nim s jakousi úctou jako ku vzorům a přičiňovali jsme se všemožně, bychom se jim poznenáhlu vyrovnali. Já, jsa těla slabého, musil jsem se přičiňiti, však vytrvalostí svou dosáhl jsem toho, že poznenáhla postoupil jsem až do družstva druhého, které tehda cvičil br. dr. Fetter, silák to nevšední. Pokud se pamatují, cvičili tehda zároveň se mnou br.: Tlamka, Syrový, Talovic, Vorel, Srb, Herink. Při cvičení nechyběl takřka žádný z nás, a stalo-li se tak, tož byla to událost! Cvičební večery byly zá-

bavné a rozkošné, tak že po celodenní namáhavé práci spěchal jsem rád do tělocvičny. Někdy improvisovali jsme si zvláštní privátní jux. Jedna z těchto episod utkvěla mi v paměti. Bratr H. navrhoval a odůvodňoval o jedné valné hromadě, by utvořen byl v Sokole fond ku slavnému pohřbívání členů, rozumí se, že zemřelých, tedy jakási „Enterprise des pompes funébres.“ Návrh ovšem za náramné veselosti propadl. V nejbližší cvičební hodině uspořádali jsme na oslavu navrhovatele, jež jsme s chloubou k našemu družstvu čítali, slavný funus, kde jsme bratra H. i s jeho návrhem, oba v žiňovku zaobalené v slavném procesí a s obvyklými obřady a zpěvy, k odpočinku na metaci stůl kladli.

Však nejen o cvičeních, nýbrž i o výletech spolkových, jichž jsem se po celé dva roky pobytu svého účastnil, lnuli jsme výše jmenovaní k sobě láskou v skutku bratrskou.

V této době udál se případ, který vylíčiti opomenouti nechci. My všichni—bylo nás tehda asi ke sto cvičenců, jižto jsme druhé dny v týdnu cvičili—lnuli jsme láskou nevyšlovnou k našemu náčelníkovi dru. Tyršovi, jakožto k vůdci a vzoru našemu. Byli bychom rádi city své mu projevíli. Brzy se nám naskytla krásná příležitost, chtěli jsme oslaviti jeho narozeniny. Zvolili jsme tedy komité, které nám ponavrhnutí mělo způsob oslavy a jež starati se mělo o provedení. Po delším radění přijali jsme návrh komitétu, by zakou-

pen byl krásný, zlatem vykládaný polhák, na němž by věnování a letopočet vyryty byly. Každý s radostí svou hřivnu skládal, tak že během krátké doby sešlo se více než třeba bylo! Polhák byl zhotoven a v pěkném pouzdru uschován. To vše dělo se ovšem co nejtajněji.

Nastal dávno očekávaný večer.

V tělocvičně zavládla jakási povznesená nálada; tiše scházeli se členové oděni vesměs v kroj spolkový. Bratr cvičitel seřadil nás ve dva šiky, čelem proti sobě stojící. Nyní teprv byl z vedlejší místnosti přiveden dr. Tyrš a jeden z členů přistoupiv k němu osloviv jej jménem nás všech několika srdečnými slovy, odevzdal mu zmíněný polhák. Dcjat touto neočekávanou ovací, děkoval br. Tyrš, vyzýváje nás k vytrvalé činnosti. Jednoduchá a srdečná tato slavnost skončila trojnásobným na zdar—načež nastalo cvičení.

Tento projev povstalý z vlastního popudu členů cvičících a čisté nelíčené bratrské lásky a úcty, považuji za jeden z nejkrásnějších, jež jsem kdy seznal. Neděje se ovšem všude tak, zejména na venkově, kde cvičitel neb náčelník za své přičiňení sklízí často čirý nevděk, kde se jeho snaze i od činných členů překážky v cestu kladou, tak že musí obrněn býti vytrvalostí neúmornou, sebezapřením, pevnou vůlí a vřelou láskou k věci, aby odolal a neochábl.

J. Jannourek.

náčelník Sokola v Lomnici u Jičína.

O pěstování síly.

(Pokračování.)

Že jednostranné cvičení málo prospívá, zrovna tak jako prospívá práce, při které neustále jedny a ty samé svaly zaměstnáváme, jest na bíledni. A tak má se to se vším, ač věnujem-li je výhradně cvičení jen jednomu. Cvičitelové mají vždy hleděti k tomu, by cvičenci prováděli v každé cvičební hodině aspoň po 2 hodiny pilně ty nejrozmanitější výkony, by aspoň v tuto dobu veškeré svalstvo zaměstnáno bylo a se vyvíjelo. Nečiní-li se to, pak tělocvik přestává býti tím, čím býti má, pak nemá výsledků žádoucích, totiž vyvinutí a otužení těla lidského.

Výsledky cvičení.

V zemi, jako jest naše nynější vlast kde každý, komu jen poněkud je možno, snaží se, aby sám si osvojil aneb dítkám svým zaopatřil vzdělání, jest skutečně podivuhodné, že se cvičení tělesnému až dosud věnovalo tak malé pozornosti. Málo kdo i ze vzdělanců ví, aneb si vzpomene, že slabá páže neb kterýkoliv úd může vyvinouti se v silný a tak jest i s celým tělem. Mnohý starší člověk zmůže se tak daleko, že řekne aspoň: „Mně by tělocvik velmi dobře prospíval, trápí mne to či ono, já bych měl nevyhnutelně aspoň dvě hodiny v týdnu cvičit,“ a ačkoliv se mu poskytuje příležitost slova svá ve skutek uvésti, ačkoliv ví, jakým způsobem by se těch všelikých nepříjemností zbavil, přec ještě schází mu tolik odvahy neb jak bychom to nazvali, aby do cvičírny vstoupil.

Jeden starý žurnalista napsal ve svých upomínkách následující: „Když jsem byl ještě mladíkem, pustil jsem se do práce, chtěje přerézati 20 cordů (cord asi tolik co sáh) dříví. Byl jsem velmi slabým. Seznal jsem k mé mrzutosti, že nemám dostatek dechu a síly přerézati jednu kládu, aniž bych musel odpočívat. Lidé se mi smáli, jakou práci jsem si to předsevzal. Však já jsem veškeré překážky překonal, každým dnem cítil jsem, že přibývá mi síly a vytrvalosti, práce mne pak ani zpola tak neunavovala a já pocítil, že jsem na prsa mnohem silnější a páže že nápadně zmocnily. Byl to výsledek tuhé, vytrvalé práce. Když pak dostal jsem se do města (New Yorku) k mému povolání, navštěvoval jsem cvičírnu, kde instruktorem byl znamenitý dr. Sargent, a moje prsa, ačkoliv byl jsem již mužem v prostředních letech, zmohutněla během šesti měsíců o 2⁵/₈ coule; cvičil jsem pravidelně hodinu každého

dne! Seznal jsem, že pak při mém redakčním stolku jsem mnohem čilejší, a že mnohem více práce vykonám, nežli kdy dříve.“

Mladík, který denně navštěvuje tělocvik, sezná, jak tělo jeho nabývá síly, rozměru a jak krásně vyvíjí se, že pak radost jest na něho vysvětlečeného patřiti. Kdo dovede oceniti toto? Jest třeba velkých obětí, by každý mladík, dívka, každý muž toho dosáhl? Jest třeba pouze odhodlati se a věnovati nějakou tu chvíli tělocviku pod rozumným a svědomitým cvičitelem. Jest žádáno příliš mnoho za to, co pěstování tělocviku přinese?

Znamenitý cvičitel anglický McClaren popisuje ve svém „Physical Education“ o účincích, jaký mělo pěstování tělocviku na jeho žáky. Uvádím z nich jen některé: Chlapec W... byl deset deset roků starý, když vstoupil do jeho cvičírny r. 1861. Za sedm roků stálého a pravidelného cvičení vyvinul se z něho, ač dříve byl velice slaboučkým, statečným, silným jinoch. Na výšce mu přibýlo v celku za tu dobu 16 coulů; když vstoupil prvně do cvičírny, vážil 66 liber — malá to zajisté váha pro hochu 10 roků starého — a v 17 letech vážil 156 liber; málo který mladík v stáří tom může se honositi, že by vážil tolik. Nabyt tedy 90 liber. Jeho páže v předloktí měřila v objemu 7¹/₄ coule. Takou silou se málokterý dospělý muž honositi může. Páže v záloktí sesílila o 7 coulů, a v prsou měřil chlapec 26 coulů, po sedmiletém cvičení 39¹/₂ coule. „Vůbec“, dokládá, „stal se ze slabého chlapece statečným a silným jinoch a to jen je výsledek pravidelného pěstování tělocviku. Jiný chlapec H. počal cvičiti v roce 1860; byl též 10 roků stár 4 st. 6¹/₂ coule vysoký a vážil 73 libry, byl tedy těžší, nežli prvnější. Po osmiletém cvičení nabyt 71 lib. a vážil pouze 144 libry, byl mnohem lepší postavy nežli chlapec W, když vážil 156. Jeho rámě v předloktí z prvu 8 coulů silné, sesílilo tak, že měřilo 11¹/₂ coule, tedy čtvrt coule slabší nežli W. páže v záloktí ale z 8¹/₂ coule sesílila na 13¹/₂ coule, a jeho prsa z 28¹/₂ coule rozšířila se tak, že měřila pak 39 coulů — tedy jen o půl coule slabší, nežli mladík W. a přec byl onen 3 coule vyšší!

Jeden chlapec, který byl úžasně slabý a nepravidelně vyvinutý po několika letech cvičení popisován je, že „z počátku činil pokroky jen malé, později se však počal rychle vyvíjeti a sesílil tak, že patřil mezi první siláky.“

A jak tito chlapečci cvičili? Pouze *jednu hodinu týdně!* Možno-li, aby ta hodina věnována byla užitečnějšímu

zaměstnání, nežli tomu, aby mladík upevnil svoje zdraví, aby ze slabého chl. pce stal se jinoch svalů ocelových. Jak zbytečně protráví naše mládež drahocený čas, kde mnohdy i spíše zdraví svému škodí. Pro cvičení mu nezbyvá času. Což kdyby mladíci oni, o kterých hořeji učiněna jest zmínka, věnovali se tělocviku po tři neb 4 hodiny v týdnu? Tu by se z nich konečně museli státi samí obři a každý zajisté že dá přednost tělu zdravému, svalnatému, jenž vědom jsa síly a odvahy své, překoná snáze veškeré překážky, nežli slabému a neduživému. Profesor McClaren ale nedocílil výsledků jen cvičením žáků, do spěli muži dodělali se pod jeho dozorem značných úspěchů, za což mu budou nyní vděčni.

O užitečnosti tělocviku

pedal sbor doktorů lékařství ve Vídni úsudek následující: „Jsouce od toho, bychom jako lékaři svůj o tělocvik rozum vyslovili, máme za svou povinnost prohlásiti, že považujeme správný tělocvik za velmi zdravý, poněvač jim svaly mohutněji, klouby se stávají ohebnějšími a my tím svižnějšími, zažívání se podporuje, krev snáze bez překážky obíhá a látky v našem těle snadno se přeměňují. Vše to má za následek rozmnožení sil, otužení ku větším namáháním a mnohým škodlivým vlivům. Avšak také se stanoviska mravného má tělocvik cenu vysokou. Vědomá síla tělesná zvyšuje zmužilost, vědomá obratnost odvalu a bezpečně a rychle vykoná odvážná cvičení ducha-přítomnost. Vyučuje-li se tedy tělocviku správně, má za následek tělesní i duševní užitek jednotlivce i státu.“

Listárna redakce.

Sok Lier N. Y.: Použiji v příštím čísle, anýž stránky „článekové“ byly již opět přeplněny. Vše ve způsobu článků psané je vysázeno do 5. neb 6., pak čekám pouze na zprávy a dopisy.

Sok. Jan Karásek: Památník zašlu, jakmile je obdržím z Prahy. Dostal jsem pouze jeden výtisk. Agituj pro jeho rozšíření!

Pp. dopisovatele měli by činiti nyní rozdíl mezi redakcí Sokola a jednatelem výkonného výboru. Na redakci listu nechť zasílají se dopisy pro list, články a zprávy náčelnické — vše ostatní týkající se výkonného výboru adresujte na jednatele.

Skok o tyči.

Pejeánání ále „Tyrševých Základů.“

Skok o tyči mezi českými Sokoly je velmi málo pěstován, ač nevyžaduje příliš velikého nákladu a jest velmi lehké k naučení. Obyčejné nářadí při skoku prostém užívané a pak tyč 8 neb 10 stop dlouhá, jest vše, co k cvičení tomu jest potřeba. Chceme-li však pomoci tyče s výše do dálky skákat, jest potřeba ovšem ještě žebříku, jakého se při skoku do hloubky užívá — leč to se málo kde evičí.

(Obraz 1.)

Tyč má býti na konci hrotitá. Venku zasadí se v zem neb písek, v místech tělocvičných však zasadí se do čtverhranu 5x7, který se mezi žíňovku a můstek položí (u nás na místo čtverce onoho užívá se též žíňovky.) U skoku o tyči buď pravou neb levou nohou odskočiti můžeme, a též střídavě odskakovati máme.

(Obraz 2.)

Tyč uchopí se oběma rukama podchmatem, jedna ruka hledí palcem k hrotu, druhá palcem k druhému konci hledí. Vzdálenost mezi rukama asi dvojnásobné šířce ramenou se rovná. Hrot hledí šikmě nahoru, tělo pravým neb levým bokem (dle toho, kterou nohou odraziti chceme) bokem k odskočísti. Skákati můžeme s rozběhem neb bez rozběhu, z počátku jen o dvou krocích odrazíme levou (nebo pravou nohou) od můstku. Dle našeho vyobrazení 1. odrazíme se pravou nohou. Držíme-li ale tyč pravou rukou nahoře a levou dole, odrazíme levou nohou, jak téměř se vše-

obecně skáče). Posadíme tyč hrotem zrovna před sebe a nikoliv snad daleko na pravou (nebo levou) stranu. Pozvedneme obě nohy pohromadě (obraz 2.) a pak obrátíme se obličejem k můstku. Před doskokem na žíňovku ještě musíme rukou, kterou nahoře držíme, tyč zpátky odstréti.

(Dokončení.)

Slavný zápasník poražen.

V čísle minulém přinesli jsme zprávu podrobnou o zápasu zápasníka amerického Edwina Bibbyho s Japanem Sarakichim, v kterém Japan byl poražen. Vítězství Bibbyho bylo slavné, však nyní sláva jeho vadne, neb v zápasu s jistým Johnem Connersem byl poražen a přátelé jeho ztratili velké sumy peněz následkem porážky té.

Zápas ten odbyl se dne 1. února v Scranton, Pa. a sázka byla 1000 doll. Conners trinoval se pilně pro zápas ten pod dozorem Joe Actona, který zván jest pro svou úžasnou sílu a lbitost v zápase „Little Demon“. Na oba zápasníky vsazeno bylo přes \$2.000 jich přáteli, jichž značné množství sešlo se k zajímavému tomuto divadlu. Jediný Heenan z Bostonu vsadil na Bibbyho \$800.

Conners objevil se na zápasišti znamenitě vytrainovaný. Jest 5 stop $7\frac{1}{2}$ p. vysoký a vážil 162 liber. Má velmi krásně vyvinuté tělo. Jest široký v ramenou a na ruku i nohou jeví se úžasně vyvinuté svaly. Jest silný jako lev, lbitý jako tygr (dle jednoho zpravodaje, a následkem pečlivého trainování měl vytrvalost k neuvěření.

Bibby vážil 135 liber a až dosud považován byl za nejlepšího zápasníka, vyjma Joe Actona.

Když siláci postavili se proti sobě, seznalo se ihned, že přítomní z většiny sympathizují s Connersem. Se všech stran voláno bylo na Bibbyho: „Dnes nemáte před sebou Japana!“ „Poraz ho, Connerse!“

Bibby však nevšímal si těchto a jiných poznámek. V prvním setkání se uchopili za ruce a oba padli na zem, kde za velikého křiku, bez kterého se žádný zápas v Americe neodbyde, zápasili spolu, chtěje jeden druhého dostati na záda. V zápase tom uchopil Conners protivníka svého za ruku v zápěstí a málo scházelo, že by mu ji byl z ramene vykroutil. Bibby však zbavil se železných těch kleští a vyskočil; to samé učinil Conners a již bleskorychle držel Bibbyho kol pasu. V okamžiku tom zaduněla podlaha, Bibby ležel na zemi a na něm Conners. V malé

chvilí ocitil se však po tuhém zápasu Bibby na vrchu a málem by byl již Connerse na záda převálil. Půl hodiny zápasili a Bibbyho levé ucho bylo značně naběhlé a měl ránu nad levým okem. Conners měl odřenou levou tvář. Bylo patrné, že zápas bude dlouhý a velmi tuhý.

Bibby seznal, že nemůže přemoci svého protivníka a choval se jen obranně. Nechal se poraziti na břich a unavoval Connerse tím, že se tento ze vsí síly namáhal, aby jej převrátil na záda. Conners konečně seznal plán Bibbyho a jakmile tento padl na zem, uchopil jej prvnější za levou ruku a kroutil ní, že se zdálo, že mu jí musí z ramene vylomit. Když zápasníci nalezali se v tomto postavení, přistoupil ke Connersovi jeden z obecnstva a dal mu do úst kus citronu. To rozčílilo přátele Bibbyho a jednu chvíli zdálo se, že odbyde se ještě jeden zápas mezi diváky. Situace počínala býti povážlivou. Conners však nedbal na to a tlačil protivníka svého pevně k zemi, rukou mu neustále kroutil. Když zápas trval asi hodinu, byl jim dán čas 10 minut k odpočinku.

Byli omyti studenou vodou, suchými ručníky otřeni a zápas započal znovu. Conners uchopil se dřívější taktiky — uchopil ruku protivníkovu a snažil se mu ji učiniti bezmocnou. Bibby činil zoufalé pokusy osvobodit se, leč marně, Conners byl jako železným poutem k němu přikován. Padli na zem, leč Conners ruku jeho nepustil.

Bibby padl na pravou stranu těla a Connersovi po vynaložení síly veškeré podařilo se převálit jej na obě lopatky. Ze všech hrdel ozvalo se volání slávy. První pád přiřknut byl Connersovi.

Zápas tento byl ku konci strašný. Bibby úpěl bolestí, an mu Conners kroutil paži, leč přec se bránil zoufale.

Zápasníci byli odvedeni každý na své místo, však Bibby seznal, že nemůže hnouti levou rukou. Právil, pakli mu dá Conners \$100, že ustoupí a vzdá se, což tento učinil a Conners prohlášen byl za vítěze. Byl ihned uchopen a na ramenou nešen.

Bibby nemohl se ani obleknouti. Právil, že vyrazil si ruku v zápěstí asi 10 minut po započetí zápasu.

Sportí prohlašují zápas tento za nejzajímavější, co byli viděli, vyjma slavného zápasu Actona s Bibbym, kdy oba museli býti ze zápasišť odvezeni. Tu už se americký sport naděchne.

Bibby tedy dostal \$100, Conners pak \$900. Sportí ztratili velké sumy peněz, neb neočekávali, že by někdo jiný vyjma Actona mohl jej porazit.

Sokol Americký,

Organ Sokolstva Česko-Amerického.

REDIGUJE: JOSEF ČERMÁK.

Předplatné pro členy na rok50ctů.
Předplatné pro nečleny na rok\$1.00.

Adresa: „Sokol Americký“, č. 463 South Canal Street.

Vychází 15 každého měsíce.

Chicago, Ill., dne 15. dubna, 1884.

TUŠENÍ.

SNÍVÁM, snívám o dnech krutých,
svět kdy krví, žárem vzplane, —
až z těch jeho trosk ssutých
nový, krásší svět vyvstane!----

Kéž by jen už zazvučely
polnice v ten zápas práva,
naše hručky zahučely — —
duše má již nedočkava!----

Což bych bodnul svého koně,
což bych letěl v boj ten lýtý —
vraby bije, vraby honě,
jako sokol blesko-hbitý!

A byt' také prsa moje
rozsekána od ocelí;—
vžlyč mi žije anděl boje,
jenž je zlobá, uzacelí!

I nechť vrah mne zrádný chytne,
Její láska nebeská mi
v žaláře i tmu zasvitne
drahých očí zorničkami.

Ba, nechť smrt mne v bitvě čeká,
k špalku nechť mne kat dovleká:
vždy přec Ona pro mne žije,—
slyšami můj ortel zmyje.

PETOFI.

Naše žáctvo.

Chceme-li jednoty naše co jednoty tělocvičné nejenom zachovati pro budoucnost, ale záleží-li nám na tom, aby stály na vyšším stupni pokroku a dokonalosti, musíme bedlivě hleděti k tomu, aby řídnoucí řady vyplňovány byly vždy novými a novými sokolíky a ty musíme vybírat z našeho žáctva. Proto také máme hleděti k tomu, by z našich žáků nestávali se jenom obratní atleti, my musíme vštěpovati jim hned v mládí lásku k snahám sokolským, musíme učiti je, že v řadách našich panovatí musí upřímná bratrskost, že kde Sokol, tam též přimá, ryzá, poctivá povaha, že nesmí lekati se pravdu vždy pronésti a také nesmí býti vůči této nedůtklivým.

Nám americkým sokolům schází takových povah a proto ob čas tu a tam pronesem-li jen slůvko perné pravdy, hned způsobí ruch a tomu, jenž jí pronesl i s mnoha stran nepřátelstvím se hrozí. Leč tomu nelze diviti se. Vždyť z většiny pozůstávají jednoty naše z

mladíků, kteří nepoznali krásnou myšlenku, za kterouž Sokol se nese, kteří poznali jednoty sokolské až zde za oceanem, kde po dlouhou dobu mělo se za to, a tu i tam dosud se myslí, že jednoty ty výhradně založeny jsou k tomu, by mladíci cvičili se krkolomným výkonům pro veřejné produkce, výlety a podobné.

Sokolstva českého jest povinností, by v řadách jeho vychování byli mužové stateční na těle i na duchu, by skutečně dle našeho prvního sokola českého, slovítného dra. Tyrše, měli „v myslí vlast, smelost v srdci, v páži sílu.“

A tu musíme poznenáhlu začínati u mladých, nadějných žáků a sami co možno nejvíce příkladem jim býti, my musíme mladé tyto ratolesti naše pěstovati v čas, abychom bez obav pak mohli budoucnosti hledět vstříc. Až doposud věnovalo se málo pozornosti žákům ve cvičiřnách našich, ba ani k tomu nepřihlíží se, aby v tělocviku řádně se cvičili. Obyčejně dává se k žákům evičitel nejslabší — „pro žáky postačí“, říká se. Kdežto mladí tito sokolíci měli by míti evičitele ty nejschopnější, jaké sbor kterýkoliv ve svém středu chová neb mnohý spíše je, jak se říká „sedře“ a to mladým a slabým údům jich málo prospívá, ano mnohdy spíše škodí.

Dejme jim dobré evičitele, kteří i mimo tělocviku lásku k českým spolkům sokolským budou jim vštěpovati a budoucnost jednot našich bude zabezpečena.

Sokolstvo a řady Č. S. P. S.

Nemile dotýká se mne a zajisté každého upřímného sokola, slyší-li tu a tam o svárech a nesmířlivosti některé jednoty sokolské s řádem Č. S. P. S. „Tot zcela přirozené“, volají mnozí, „mají oni dosti příčin nevražiti proti nám, neb v menších městech snaží se přetvořiti jednoty sokolské na řád Č. S. P. S.“

Však členové, kteří takto hovoří, ať již náleží k nám neb k řádům, jsou na velkém omylu a já pevně doufám, že mezi námi, jakož i mezi četným bratrstvem Č. S. P. S. nenaleznou mnoho následovníků. Neb mohou jednoty naše zvány býti konkurenčními řádů, ani vyplácíme podpory úmrtní \$300 a řady \$800? A tím méně, když snažíme se, by i tato nepatrná podpora odpadla. Co organisované jednoty, tvoříme prý dva tábory nepřátelské. Ano tvoříme dva tábory a já doufám, že nikoliv nepřátelské; u nás sestávají jednoty po většině z mladých statečných junáků, kteří dosud spoléhají se na svou sílu, své

zdraví—tam opět občané let pokročilejších, kdy člověk spíše podléhá rozličným vlivům a kdy podpora, jich to hlavní účel, často v nejvyšší potřebě mu vypomůže. Stává zde příčin jakých k nesvárům? Že by někteří členové Č. S. P. S. snažili se přetvořiti slabou jednotu sokolskou — co z toho? Není-li jednotu sokolská schopna k životu, zahyne dříve či později sama sebou. Sestává-li jednotu se statečných sokolů kteří lnou láskou k věci sokolské, pak marné jest všechno úsilí — a pakli členové touží jen po té podpoře, ať jen s chutí přestoupí v řady spolků podporujících, neb jednoty takové jsou jen překážkou zdárnému pokroku mezi námi!

Ta podpora.

V minulém čísle přinesli jsme článek pojednávající o škodlivosti podpory v řadách našich. O tom rozepsal se Sokol Karásek z Morisanie a praví, že návrh ten je nepromyšlený. Doufám, že jsem v článku podal sokolům dostatečných důkazů toho, že podpora mezi námi nejen škodlivá jest, nýbrž že po delší době stane se pro nás i záhubnou. Ať pohlédne jedenkaždý na počet členstva té které jednoty a pak na počet členstva evičičiho. Jaký to poměr!

Mnohé jednoty pak dokonce jsou, kde vůbec ani necvičí. Kdyby nebylo podpory, hlásili by se k nám občané, kteří uznávají tělocvik za první náš účel a také k vůli tomu by mezi nás vstupovali. Kdyby nebylo podpory, byly by v Národní Jednotě Sokolské jen takové spolky, které jsou skutečně sokolské, kde hledí se na prvním místě tělocviku. Nebyti podpory úmrtní, nebylo by ono úzkostlivé poukazování na výlohy, s jakými spojeno jest zvolení společného evičitele. Podpory úmrtní, a to je jen náš vedlejší účel, vyplatíme každého roku téměř ke dvěma tisícům dolarů. Na společného evičitele, jenž by zavedl ve všech jednotách řádný tělocvik, což jest našim hlavním účelem, jsme choulostívi vydati ročně \$600 a cestovní výlohy. A kdo jsou ti, kteří zvedají nyní hlasu svého proti tomu, bychom se stali skutečnými sokoly, by všechny jednoty povzneseny byly na stejný stupeň pokroku, bychom zajistili si budoucnost co spolky tělocvičné? Z většiny ti, jimž je tělocvik vedlejší, podpora pak věcí hlavní. Já vytknul jsem si za účel na odstranění této pracovatí a z té dráhy neustoupím, dokud českým sokolem budu a to doufám bude ještě tak dlouho, až všichni sokolové to samé nahlédnou a pak myšlenku tu provedem.

Předseda Národní Jednoty Sokolské.

Předseda Jednoty naší Sokolské jest ten nejdůležitější úřad, pro který vždy vybírán jest vždy ten nejschopnější sokol. Předseda starati se má hlavně o rozkvět celku, kde věc ochabuje, má hleděti všemožně působiti k tomu, aby vše znovu v proud uvedl. Jest to postavení čestné, však také má na sobě velkou zodpovědnost. Rozkvět, jakož i klesání našich sborů závisí do jisté míry též na jeho řízení.

My můžeme směle říci, že na místo to jsme zvolili jednoho z nejschopnějších členů našich — sokol Bělohradský má veškeré ty vlastnosti, jaké na členu úřad předsedy zastávajícímu žádáme — leč na co dovolil bych upozorniti jest, že sokol předseda v době poslední, kdy toho nejvíce zapotřebí jest, věnuje málo času sokolstvu. Povolání jeho vábí jej ven z města, v daleký Texas, kde nyní stráví většinu času a ty mnohé věci které by vyžadovaly jeho rozhodnutí, i často musí býti odkládány. Není to dosud nic důležitého, leč upozorňuji na věc tu proto, by v budoucnosti dosti blízké nepotkal osud takový věci důležitější, což by snadno mohlo míti na celek vliv škodlivý.

Doufejme však, že předseda náš až se navrátí věci rázně se uchopí a nyní, před závodnickým cvičením, kdy toho největší potřeba káže, záležitostem jednoty veškerou pozornost svou věnuje.

Společný cvičitel.

„Sokol Pražský“ přinášeje pochvalnou zmínku o našem nynějším orgánu praví ku konci o návrhu společného cvičitele následující:

„Otázka cvičitele Nár. Jedn. nabývá jiného směru. Dosavadní cvičitel bratr Čermák vzdal se úřadu svého a navrhuje, by požádán byl „Sokol Pražský“ o zaslání nějakého společného cvičitele, který by vzal na sebe úlohu jeden rok vyučovati tělocviku v jednotách amerických. Návrh tento jest zcela dobrý a snad by se provéstí dal.“

Zde jest tedy odpověď a na výkonném výboru nyní jest, aby jednal. My máme mezi námi dobré sokoly, leč těm ještě schází „něco“, aby byli nejen obratnými athlety, nýbrž českými sokoly. Působením cvičitele z Prahy zavládl by mezi námi jiný duch — duch sokolský, po němž tak dlouho marně toužíme. Cvičitel z Prahy vyslaný měl by na naše mladíky mnohem větší vliv a výsledek jeho posláni byl by mnohem skvělejší, nežli kdybychom z řad našich vybrali toho nejohratnějšího členu.

Čtení v „Památniku“.

Kde nabrati nadšených slov, bych vyličil ony pocity, jaké budí se v sokolu při čtení Památniku. Pociťuje něco, co nedovede vyslovit. Čtenáři jeví se v pravé kráse ona vznešená myšlenka sokolská, tam poznává, jaký život panuje v sokolstvu českém a zejména pražském, s posvátnou úctou přímo čtu články o té bratrskosti mezi junáky ve staré vlasti! Tu mi teprv napadá, jak dalecí jsme přece jen od toho — býti sokoly! Všichni naši sokolové měli by zakoupiti si vzácnou tuto knihu a přečísti ji do poslední řádky a mám-li dle sebe souditi, pak s větším ještě zápallem počne každý pracovati, bychom též výše dosáhly. Jenom krátkou dobu strávit tam mezi těmi upřímnými a statnými junáky! toto přání zmocní se každého neodolatelně. — Kdyby každá jednota naše sama pro své členy koupila památník Sokola Pražského musela by tím jen získat. Na členy mělo by to větší účinek, než to věčné poukazování na povinnosti členů a hrození tresty.

Stejnokroj.

Není třeba ani rozepisovati se o tom, že povinností každého sokola jest, by po svém přistoupení v čase nejkratším zaopatřil si stejnokroj. K tomu mělo by se ve všech jednotách přísně hleděti.

Však dnes promluvíme chei na místě tomto, bychom zařídili si i stejný oblek k cvičením veřejným. Činí to dojem velmi nemilý, sjede-li se při závodnickém cvičení takové množství mladých sokolů a z každého města členové mají jiný oblek, ano i v městě, kde vícero jednot stává, nemají cvičební oblek stejný. Byl by čas, aby u věci této se učinil též krok ku předu. Při příštím cvičení závodnickém, kde společně prováděno má býti cvičení prostocvičné, poskytovatí budeme příliš malebný obraz, dostavíme-li se každý sbor ve svém kroji.

Až dosud převládají cvičební obleky dva. První, který má Jednota New Yorská a Plzeňský Sokol jest: trikotová košile bez rukávů, kožený pás, těsně přiléhající spodky z tmavě modrého flanelu a nízké střevíce. Čes.-Amer. Sokol v Chicagu a z většiny v Clevelandu mají spodky světlé. Milwaučtí pak při cvičení veřejném užívají bílé flanelové košile volné se širokým límcem (na způsob námořnické), černý nákrčník, červený pás, těsné světlé spodky dole širší a nízké střevíce.

Bylo by záhodno, by členové usnesli se na obleku jednom, bychom při příštím cvičení tvořili stejné řady.

DOPISY.**V slovanské Praze dne 10. února 1884**

S upřímnou radostí uvítali jsme nový ročník Sok. Amerického, co záruku opravdové snahy za zvelebením a rozkvětem sokolstva amerického se nesoucí. Sledujeme s živou pozorností činnost bratří amerických a vyslovili jsme jediné ku prospěchu jich přímo a otevřeně úsudek o některých krocích, jež nezdály se nám ku zdaru věci sokolské čeliti. Pravda ta, ač trpká, musela konečně z naší strany pronesena býti, byť by tím snad mnohý újmu trpěl, než doufáme a dle zjevných ukazů jsme o tom přesvědčeni, že pokynů našich vážně a nepodjatě si povšimnuto, což jen obrat k lepšímu dovoditi může. Poměry zámořské jsou ovšem jiné než v Čechách — nelze totéž měřítko sokolstvu americkému klásti jako sokolstvu našemu, však bylo by zjevem velice smutným, kdyby vůbec nebylo možno oněm nedostatkům, na něž jsme poukázali, se vyvarovati. Že tomu tak není přesvědčil nás Sokol Americký, jenž rázem na pěkný stupeň dokonalosti se vyšvihl, dokázav že v sokolstvu americkém jest dosti dobrých a zkušených sil, které veliký význam jeho k úplné platnosti přivoditi dovedou. Pakli S. A. na nové dráze věrně setrvá, pak dostojí zajisté úkolu svému, dosti obtížnému, pak nemine se s úplným uznáním se strany naší. Záleží nyní na sokolstvu americkém, by i ono ruku k dílu přiložilo a časopisu svému náležitě pozornosti a podpory poskytlo.

K cíli tomu nabízím sám ruky pomocné a slibuji sokolstvo americké seznámovati s rozkvětem, pokrokem a činností sokolstva v Čechách, kteréž stále statnějším krokem k dokonalosti své vstupá, slibuji jemu sdíletí krásné a vznešené ty ideje, jež ze srdce vůdců sokolstva prýštily, staly se vysokým cílem, k němuž ono bystře a neodvratně se nese, slibuji líčiti i poměry, za jakých věc tělocvičná i sokolská v národě našem cestu ku předu si razí. Kéž by slova má s touž upřímností a s týmž vděkem přijata byla, s jakýmž psána jsou.

Budiž mi zprvu dopřáno podati přehledný obraz rozkvětu sokolstva v době nynější. Kdybychom se nalezali ve státu, v němž všechny národnosti stejně přízně a podpory vlády se těší, pak by sokolstvu českému vyhrazeno byti muselo první místo mezi faktory zdravého rozvoje státního, tak jak tomu ve Francii, Německu a jinde skutečně jest. V nynějších poměrech však dosud nedostává se nám ze strany této ni nejmenší pozornosti a ochoty a odkázání jsme opět jedině na sama sebe. Co se nám

však zde nedostává, to nahraňuje s druhé strany úplně uznalost a vděčnost národa našeho, jenž v sokolstvu nejlepší záruku budoucnosti své spatřuje. Nejlepším důkazem jest, že vždy zároveň s uvědoměním a probudilostí národní i věc sokolstva vstoupá, jak tomu právě i nyní jest. Dnes dostoupl počet jednot sokolských v Čechách i na Moravě nejvyššího dosud počtu totiž 104 tak že veškerých jednot sokolských i s jednotami haličskými, chorvatskými, srbskými, slovinskými a americkými které vesměs dle vzoru jednot českých utvořeny jsou jest 130. Počet všech členů v Čechách a na Moravě jest kolem 12.000.

V sokolstvu českém panuje nejkrásnější duch přátelství a bratrství, který je spojuje v jeden duševní svazek rodinný a doufáme, že se nám konečně podaří sraziti se v jednotlivý pevný celek, v jednotu ústřední. Třikrát již, za různých vlád, zadány stanovy ústřední jednoty k schválení, vždy však byly odmrštěny z důvodů malicherných, zejména z bázně před panslavismem. Právě nastupují stanovy novou cestu do Vídně. Jak tam porádi, dosud nevíme. Doufáme však že konečně se v kruzích vládních také nahlédne důležitost a význam spolků sokolských a že bude nám povoleno utvořiti spolek ústřední, jaký Němci již dávno mají, *ač spolek ten má sídlo své mimo hranic rakouských, totiž v Berlíně.*

Stav jednot sokolských jest dosti utěšený. Poměry cvičební značně se zdokonalily, vážný a důstojný směr sokolstva klestí mu cestu ve všech kruzích národních.

Velký zřetel obracen jest v době poslední na vystavení vlastních tělocvičen, kterých dosud citelně se nedostávalo. Tak vyniká mezi jinými Sokol Kutnohorský, který v době několika dní za všeobecného nadšení sebral značnou částku k účeli tomu. Starosta jeho Dr Bach první položil základ k sbírkám sumou 2.000 zl. Krásné tyto příklady obětavosti následují i jiná města jako Jičín, Český Brod, Tábor a jiné. V čele všech jednot stojí ovšem Sokol Pražský co první škola vlasteneckého mužstva. Nové dvacetiletí nebude zajisté méně slavnějším; dosvědčujit tomu jména mužů v čele jeho stojících i nadějný mladý dorost. Vedle Dr Mirosl. Tyrše, slovítného vůdce našeho, který věci sokolské celý svůj život bohatýrsky byl věnoval, vedle Dr T. Černého, který sice od úřadu starosty Sokola Pražského na primatorské křeslo Prahy byl povolán, však vzdor tomu tělem i duší jednotě oddán jest, přistoupil nově

zdatný pracovník, nynější starosta náš Dr Karel Linha, jenž s rozšafností muže zkušeného i s láskou a nadšením pro věc sokolskou ujal se významného úkolu svého. Tak stojíme dnes silní a pevní s nadějí v krásnou budoucnost, kterou sami si upevniti hledíme. Známe dobře cenu svou i cíl svůj, a dokud sokolstvo české k tomu přihlížeti bude, pak může směle budoucnosti hleděti vstříci. Na zdar! XYZ.

Z Morrisanie. Číslo 3. orgánu našeho přináší nám některé články, které nutno důkladně promysleti a já doufám, že co sokol mám právo úsudek svůj o nich pronésti. Sokol Lier píše, že jakási neřlibost vzrostla mezi čestvem proti výkonnému výboru a navrhuje, by hlasováním rozhodli, zdali má dále tam zůstat, kde nyní jest, čili ne. Chceme-li jednati co sokolové, nesmíme jednati takto a dle mého náhledu bylo by to smutné, kdyby se měli jednoty návrhu sokola Liera uchopiti. Každý sbor vyslal své zástupce do jednacního sjezdu, kde jednálo se o prospěchu celku, vyslali jsme tam zástupce schopné — jim jsme důvěřovali a já doufám, že s jich rozhodnutím jsou veškeré jednoty spokojeny! Delegáti ustanovili místo pro výkonný výbor a tím dokázali, že starý výkonný výbor konal povinnosti své věrně a spravedlivě a kdyby celek měl se řídit nyní dle přání několika jednot neb členů, nedošli bychom daleko. Naší povinností nyní jest, výkonný výbor, ať v kterémkoliv městě, rádně v jeho pracích podporovati! Budiž veškeré podezřívání ze středu našeho již jedinkrát vymítěno! Sokol Lier sám uznati musí, že kdyby se jeho návrh uskutečnil, že by nám to k velkému užitku nesloužilo. Kdyby byli delegáti ustanovili jiné místo pro výkonný výbor museli by chicagští taktéž býti spokojeni. My bychom takovým jednáním urazili naši výkonnou moc, učinili bychom se směšnými před bratry v Čechách.—Co týče se návrhu s. Čermáka ohledně zrušení podpory též nesouhlasím s ním! Já znám jej co dobrého sokola a cvičitele jenž s tělem i duší k sokolské věci lne, leč jeho návrh je nepromyšlený. Sokole! Já znám tvé pevné zásady sokolské, leč tato myšlenka není k provedení! My přijímáme členy přes stáří a ti přistupují k nám jen k vůli podpoře úmrtní; a to se nedá tak lehko změnit, pakli nemá nastati rozkol. Dle mého náhledu nám podpora úmrtní tak neškodí jako v pádu nemocei—těch 35 centů složit nikomu neublíží a jest to mnohem důstojnější nežli

činiti sbírky na něho! Mezi námi jest mnoho mladíků, kteří raději zajdou do hostinců a jinam než do cvičení a ví, že si své tresty snadno vypořádají. Myslíš, že odstraněním podpory i toto se zlepší? Kdo nemá lásku sokolstvu, koho jest marně nutit. Ty chceš se odvolávati na sokolstvo v Čechách? Nás dle nich nesmíš tak přísně soudit. Nechej mluvit o sobě, ač jsem již padesátník, zakladatelem Sokola Kutnohorského a Sokola v Morrisanii, i bylo by přáním mým, kdybych mohl tělocvik i na dále navštěvovati. Ať podpora odpadne, já při sokolstvu zůstanu a třeba necvičil, mám radost, když vidím naše mladíky se tužiti! S bratrským pozdravem
Jan Karásek.

Drobnosti.

|| E. C. Holske ušel dne 29. ledna 1879 25 mil za tři hod. a 25 minut.

|| Mme. Anderson ušla 2700 čtvrtmil za 2700 čtvrt hodin v Brooklyně v roce 1879.

|| Dne 1. ledna 1879 ušel J. W. Goodwin 235 mil za 75 hodin v Brooklyně, N. Y.

|| John Ennis, profesionální běhoun a bruslař, ujel na bruslích 100 mil za hodinu a 37 minut.

|| Znameníť c' odec Weston umínil si, že za 1000 hod. ujde 2.000 mil, a v neděli ještě že bude odpočívati. Ušel však za dobu tu pouze 1.977½ míle.

|| Největším silákem americkým je profesionální rohovník J. A. Sullivan. Až dosud každého i toho nejsilnějšího rohovníka jedinou ranou vyrazí z ohraďdy. Sullivan nejraději tuží své páže pětiliberními činkami. Praví: Cvičit čtvrt hodiny s malými činkami jest mnohem prospěšnější k vyvinutí svalů na pažích, nežli kdyby se člověk tahal se stoliberní činkou.

|| Když odbyval se pěstní zápas v Anglii mezi Heenanem a Sayersem, dostal poslednějši nejprudší ránu, jaká kdy v rohovnickém zápase udělena byla. Sayers považován byl za nepřemožitelného, však po zápase s Heenanem, který trval jen několik minut a v kterém byl poražen, pravil, že se mu zdálo, jaké by do něho vrazila — lokomotiva.

|| Jeden bicyclista, nyní v San Franciscu chce se pustit na bycyklu kolem světa. Vyjede ze San Francisca přes Omahu, Chicago do New Yorku. Na to se nechá převést přes Ocean do Liverpoolu, z Anglie přes kanál do

Francie, pak chce přes Evropu, přes asijské Turecko, skrz Persii a Turkestan do Číny, načež odtamtud opět se převezí přes tichý ocean do San Francisca.

Hlídky.

* Sokolové, necht' každý člen vaší Jednoty má Památník!

* Plzeňský Sok. zakoupil pro svou cvičírnu novou kozu. Jest to zdroj zábavy pro cvičence.

* Cvičitelům v New Yorkském Sok. nařízeno bylo zaváděti české názvosloví ve cvičírnu. Což jinde dosud nic?

* Jak se v Dennici novověku dočítám, založil se v Clevelandu třetí tělocvičný sbor „Praha“, který míní připojit se k Nár. Jed. Sokolské.

* Památník, který stojí pouze \$1, jest kniha, po jejíž přečtení sokol ještě více nadechnouti se musí pro myšlenku sokolskou. Agitujte pro Památník!

* Žalostnou zprávu oznamuje jeden český list, že br. dr. Tyrš hodlá se poděkovati z náčelnictví Pražského Sokola. Sbor ten by po druhé již tedy osířel.

* V St. Paul jak se doslýchám též jest velmi čilá jednota sokolská—zdali pak se též přihlásí k jednotě? Výkonný výbor měl by se aspoň o to zasaditi.

* Jak jest pozorovati, členstvo počiná si více svých zájmů všimati. Sokolové potřebovali jen se jich dotknout a hned dostaví se ozvěna. Jen ku předu!

* Pouze dvě jednoty nesouhlasí s tím, by se cvičitel požádal z Čech. Výk. výbor měl by nyní dle toho se řídit a do Prahy dopsat. Protest zaslali Věrní Bratři z Milwaukee a Tělocv. Jedn. z Chicagu.

* Tělocvičná Jed. Sok. v Chicagu nesouhlasí, aby se povolal společný cvičitel z Prahy a navrhuje za společného cvičitele p. Kremla, který je nyní cvičitelem téhož sboru. Příložitostně se o té věci šířeji rozepíšu.

* Přebornická četa new-yorského Sokola sestává z následujících Sokolů: Pavlík, Celer, Tesař, Fišer, Moravec, Hroch, Brodíl, Moravec a Kadlec. Z těchto vybere se šest nejjobratnějších, kteří vyšlou se ku cvičení závodnickému do Chicaga.

* Ve schůzi výkonného výb. jest vždy tak velký nával záležitostí k pojednávání, že schůze protahnou se pra-

videlně až přes půl noc. Nebylo by lépe, kdyby odbyvala se schůze raději na dvakrát—v jedné at' vezmou se dopisy, což vezme nejvíce času a v druhé ostatní záležitosti.

* V dnešním čísle naleznou sokolové naši dopis z Prahy. Ať čtou jej pozorně a uči se znáti, laký bratrský cit panuje mezi bratry zámořskými. Jest pravda, jak sám ctěný dopisovatel podotýká, že nemůžou jednoty naše býti porovnávány s jednotami v Čechách—leč jedno mohli bychom si konečně přec jenom osvojiti—upřímnost a bratrskost jeden k druhému. Toho jsme ještě dalecí! My hovíme ještě příliš choutkám osobním a pakli tu a tam se vyskytne přímá povaha—sklízí nepřátelství. Kdokoliv dopustí se sebe menšího poklesku, hledíme stříhati jej co nejpřísněji—ne snad proto, že by toho zasloužil, leč jen proto, že osobou jest nám nepohodlnou. Sokolové, čtěme a učme se býti pravými bratry, pravými Sokoly. Jest již čas, ba věru sverhovaný čas! Na zdar době budoucí.

Posudky o našem orgánu.

Oněm sokolům, kteří nečtou ostatní časopisy, podávám zde též na ukázkou výňatky z časopisů, by seznali, jak byl přijat náš orgán veřejností.

—...k takovému orgánu můžeme směle bratrům sokokolíkům gratulovat. Jedná se také o důstojnou reprezentaci v Čechách a to stane se nynějším orgánem....” Svornost.

—První číslo nového ročníku vydané za nové redakce překvapilo nás i pěknou úpravou i bohatým svým obsahem. List vychází ve velkém čtvercovém formátu a slouží pořadatelům i jednotě ku cti. Slavie.

—Sokol Čermák stal se pořadatelem a první číslo „Sokola” jím pořádaného svědčí, že se práci té odevzdal ze vsí síly ducha svého. Očekáváme, že sokolové ostatní budou mu nápomoeni, aby povinnosti těžké zadost učiniti mohl. Dělník Am.

—Minulý týden došel nás Sokol Am. úřední to list Jed. Sok. v nové úpravě a valně zvětšený. Redaktorem jest nyní pan Jos. Čermák a s potěšením zaznamenáváme, že redaktorem vydatným. Nemáme pochybností, že časopis ten bude nyní tím, čím býti má: orgánem Jednoty, buditelem, poučovatelem a povzbuzovatelem. Pok. Záp.

—Obsah je vybraný a zcela přiměřený směru, jaký sám název listu vyžaduje. Našinec.

—Obsah prvního čísla u porovnání s minulými ročníky rozhodně překvapil a my domníváme se míti v theoretickém i praktickém vzdělání Čermákově dostatečné záruky, že orgán náš v této dokonalosti se udrží. Jsme si jisti že jediný článek „O pěstování síly” více sokolstvu prospěje, než prospěly všechny tři minulé ročníky. Volnost.

—Následující jest výňatek ze soukromého dopisu z Prahy, což zaslal mi laskavě sokol Výborný z New Yorku: „Díky za první číslo Sok. Am. Všeobecná pochvala vyslovena, jak v příštím čísle Sok. Pražského se dočtete. Jest to číslo velmi zajímavé a pečlivě sestavené, zajisté že dojde všeobecného rozšíření, jak toho zasluhuje. Jarosl. Stýblo.

—Milerádi a s úpřímnou ochotou zaznamenáváme netušený obrat, jaký v sokolstvu americkém v poslední době nastal. Pokynů našich v listu tomto učiněných věnováno vskutku pozornosti a již dnes můžeme zaznamenati první čin, hodný všeobecné pochvaly. Sokol Americký, orgán Národní Jednoty Sokolské na jehož nedostatky jsme poukázali, svěřen rukou obratným a zkušeným, jak dokazuje nové číslo prvního ročníku, jež vydáno v úpravě velmi úhledné a s obsahem dokonalým. Redakci převzal br. Josef Čermák, v němž tušili jsme sílu velice dobrou a poctivou a doufáme, že jsme se neklamali. Příště pojednáme o tom více. Sokol Pražský

Zpráva náčelníka Těl. Jedn. Sokol v Chicagu za 1. čtvrtl. V lednu a únoru cvičeno ve 2 četách o 10 členech v měsíci březnu o 11 členech. Žáků 29, Nejlépe cvičeno na bradlech a koni na dél a šíř. Pochodové cvičení: v lednu 00, v únoru 1 a v březnu 2. J. Jurka, náč.

Oznámení. Sbor Tělocvičná Jednota Sokol v Chicagu odbývá pořadové cvičení každou první a třetí neděli v měsíci v 9 hodin ráno. Náčelník.

Oznámení. Sbor Česko-Americký Sokol v Chicagu odbývá pořadové cvičení každou první a třetí neděli v měsíci v 9 hodin ráno. Náčelník.

Literatura.

Zlatá Praha. Nádherného týdennítohoto vyšlo právě číslo 7, bohaté obsahem, bohaté textem. Číslo na ukázkou zasílají se každému na požádání zdarma a franko. Předplatné ročně pro Ameriku 12 zl. 20 kr. Adresa: Zlatá Praha, 34 Karlovo nám. Praha.

Rádná schůze Výkonného Výboru.

(Dne 7. března 1884.)

Schůzi zahájil sok. Bělohradský. Ne přítomni Hájek a Volenský. Protokol přijat jak čten jakož i dopis z Keewau-nee; z Omahy zasílají svůj seznam údů s vysvětlením; odkázáno výboru práv; z Morisania žádají vysvětlení účtu, odkázáno jednatelem; z Wilber podporují zvolení cvičitele z Čech; J. Čech v Clev. žádá o účty správné, odkázáno jednatelem; Ant Novák kvituje \$73 za tiskovou práci; J. Blesk zasílá \$45 na koně jim Čermákem zasláno a míní, že lístky pro cvičitele by měli být lacinější. Návrh dán by vysvětlila se vše ohledně lístku cvičitele soukromným dopisem všem sborům; jednatel má požádati o souhlas v záležitosti cvičitele z Čech; z Detroit žádají o cvičitele záhy. Z Milwaukee zasílají 3 čtvrtl. zprávu, tato odkázána výboru. Plzeňský Sokol oznamuje souhlas a důvěru výk. výboru a souhlasí cvičitelem; oznamuje odstoupení Fr. Matějky a společný výbor: Raisler, Pecha, Beneš; přiložená čtvrtá čtvrtletní zpráva odkázána výboru. Těl. Jedn. v Chicago protestuje proti cvičiteli z Čech a žádá, by Bělohradský zaplatil lístek za jízdu cvičitelé před novým rokem. Má se vysvětlit. Čes. Am. Sok. v Chic. žádá o zaslání časopisu jednotlivým členům a chtí stejné povely v pořadových cvičeních. Účet za tři obrázky do prvních dvou čísel \$4.50, povolen, jakož i účet za list za měsíc únor. Výbor na stanovy učinil některé opravy v stanovách z Baltimore, mají býti zaslány. Usnešení stran opisu úředních zpráv z min. roku vzato v úvahu a usnešeno nechat tyto tisknout co přílohu k orgánu. Bělohradský podává zprávu, že výstavní budova ani

Battery D. není k dostání a myslí, že snad by jsme mohli užít Base Ball Park. Usnešeno, by pořadatel upozornil jednoty na důležitost odložení cvičení o jeden měsíc. Výk. výbor má zaslat cvičitele k západním jednotám a sokol Nový zvolen na toto místo. Pro výk. výbor má se zakoupiti Památník, a povolen za tím účelem \$1. Předložen diplom čestného členství sok. Tomáše Černého a schválen; Za práci požádáno \$40. Usnešeno, by se schůze odročila na příští neděli o 10. hodině ráno, načež schůze ukončena.

Na zdar F. C. Layer.

Mimořádná schůze Výkon. Výboru.

(Dne 25. března 1884.)

Schůzi zahájil náměstek sokol Moric Poláček a oznámil příčiny svolání schůze a sice: 1. Obstarání lístků cvičiteli a 2. Zadání práce tiskové, která byla s. Novákem z Milwaukee vrácena.

Náměstek a jednatel obstarali ceník dvou tiskáren Gering, a Matějky. Cena p. Matějky byla nižší a proto mu dán tisk s tou podmínkou, když vše to nejdéle v týdnu vytiskne; v pádu opácném má se to zadati Geringerovi. V záležitosti lístků oznamuje jedn., že obdržel dva, totiž do Council Bluffs a zpět. Lístky vystaveny jsou na jméno redaktora a proto aby se předešlo nepříjemnostem, má býti osobnost cvičitele ztožněna. Sok pořadatel navrhuje v přípisu změnu výkonů volných pro přeborné cvičení. Uzavřeno, by zůstalo při ustanovení spolkovém. J. Hájek, záp.

Jelikož výk. výbor měl jednu schůzi mimořádnou, nebylo možno uveřejniti tři protokoly najednou; v příštím čísle uveřejní se již oba, dubnový i květnový, čímž se vše vyrovná.—Red.

Zprávy náčelníků.

Těl. J. Tyrš: V měsíci březnu cvičeno v 1 četě o 8 členech; žáků 6; cvičení odbýváno 8 a pořadové cvičení 1. Nejlépe cvičeno na bradlech a hrazdě. J. W. Koula, náč.

Těl. J. v New Yorku: Za měsíc leden a únor. Cvičeno 7 četách o 10 čl. v 1. četě o 8 čl. Žáků 33. Pochodové cvičení 1, s výsledkem dobrým. Alois Vokal, náč.

Plzeňský Sokol: Cvičeno ve dvou četách, v 1. o 8, v 2. o 12 členech. Za měsíc březen odbýváno cvičení 8. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na děl a na koze. Žáků cvičí patnáct. Pořadové cvičení odbýváno jedno s výsledkem dobrým. Jos. Čermák, náč.

Sokol
Emanuel Jurka,
 ČLEN
 Česko-Amer. Sok. v Chicagu,
 ZEMŘEL
 dne 4. dubna 1884.

Počet členstva u Jednot náležejících k Nár. J. Sokolské

JMÉNO JEDNOTY:	údu	cvič
Těl. Jednota Sokol v New Yorku.....	177	55
Česko Americký Sokol v Chicago, Ill.....	86	8
Těl. Jednota Sokol v Chicago, Ill.....	76	7
Sokolská Jedn. Blesk v Baltimore Md.....	88	18
Těl. Jed. Sokol Tyrš v Cedar Rapids, Iowa	48	8
Těl. Jed. Budivoj v Detroit, Mich.....	51	5
Těl. Jed. Sokol Clevelandský, Cleveland O.	21	?
Česko Amer. Sokol v Kewaunee, Wis.....	19	?
Těl. T... Čechie v Chicago Ill.....	48	14
Těl. Jed. Jzebský Sokol v Chicago, Ill.....	69	20
Těl. Jedn. Čech v Cleveland, Ohio.....	71	16
T. J. V. B. Sokol v Milwaukee, Wis.....	77	10
Těl. Jed. Sokol v Omaha Neb.....	2	00
Česko Am. Sokol v Braidwood, Ill.....	26	8
Těl. Jed. Sokol Svornost v Morrisania	14	6
Těl. J. Sokol ve Wilber, Neb.....	26	9

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor: starosta J. B. Bělohradský, náměstek M. Poláček, jednatel Jindř. Hájek, tajemník F. C. Layer, pokladník Eduard Uhlř. Další výbor jest: Aug. Volenský, Štěpán Bílek a Fr. Tichý, V. Váňa. Veškeré zaslanky tétož výboru se týkající nadepsány buďtž: Jindř. Hájek, 139 W. Taylor St., Chicago, Ill.

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku: tajemník August Tesař, jednatel Jan Neubauer, 247 E 3. St.

Česko-Americký Sokol v Chicago, Ill.: tajemník J. V. Kuřátko, 30 Burlington St.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago: F. R. Loudl, 67 Barber St., jednatel Jindřich Hájek 139 W. Taylor St.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore, Maryland: tajemník J. Rejžek 174 N. Dallas St., jednatel Fr. Vavřina, 20 S. Bond St.

Tělocvičná Jednota Sok. Tyrš v Cedar Rapids, Iowa: tajemník Josef Zahořik, jednatel Josef Mrázek 39 Ave. B.

Tělocvičná Jednota Budivoj v Detroit, Mich.: tajemník T. Škoda, 90 Calhoun St., jednatel Jos. Škoda 463 Antoine St.

Česko-Americký Sokol v Kewaunee, Wis.: jednatel Jos. Bubenřk.

Sokol Clevelandský v Cleveland, Ohio: tajemník K. F. Tuma, 112 Croton St.

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicago: jednatel Josef Křišťan 31 Jane St.

Plzeňský Sokol v Chicagu: tajemník J. J. Beneš, 141 Bunker St.

Tělocvičná Jednota Čech v Cleveland, Ohio: tajemník J. Prošek, 3 Bulwer Ext.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee, Wis.: tajemník Hyn. Kratochvil, 347—6. St.

Tělocvičná Jednota Sokol v Omaha, Neb.: tajemník Jan Fabian, jednatel Jan Švanda.

Česko-Americký Sokol v Braidwood, Ill.: tajemník M. Bouzek.

Sokolská Jednota Svornost v Morisania, New York: tajemník Tomáš Benischeck 838—3. Ave., jednatel A. Karásek 154 Rivington St.

Tělocvičná Jednota Sokol ve Wilber, Neb.: tajemník J. K. Malat, jednatel J. F. Charvát.